

## نەو کاتەى «خان» بریاری کوشتنى خۆى دەردەکات

نوسەر: Jorge Bucay

بە کوردیکردنى لە زمانى ئالمانيیە: برايم فەرشى

لە وڵاتیکی دوور، خانیک دەژیا، دەستەلات و زولم و زۆرى بى برانەوه بوو، قسه و ئەمرى ئەو قانون بوو، که لە هەموو دەورەکە جى بەجى دەکرا. تەنانەت لە خەلک ياساخ کرابوو، ناوى بهینن. بەردەست و مووچەخۆر مکانى بە هەموو چەشتیک خەلکیان دەچەوساندەوه. کار بەدەستان باجى گەوره و گەرانیان لە خەلک دەستاند و دەیانرووتاندەوه، ئەو پارمیهى که لە ریگای فرۆشتنى دەغل و دان و شەراب و کارگەلى دەستییەوه پەیدايان دەکرد، غارەت دەکرا.

Nolav دەستەلاتدار سپایەکی گەورەى و سەر یەک نابوو، هەلبێژاردەیک لە ئەفسەرانى لاو، ئەركى پاراستنى ئەویان لە ئەستو بوو. هەرچەشە راپەڕین و دژایەتییەک لە خۆیندا دەگەوزو و تیکدەشکیندرا. ئەومندى نۆلاف چەپەل و خراب بوو، کەشیشى گوندەکە مرقۆئى خاویست و پیاو خاس بوو که ژيانى لە پیناو خزمەت بە خەلکا دەبرده سەر و زانیاریەکانى خۆى بەوان دەبەخشى. لە مالهەمى خۆیدا پازده هەتا بیست لاوى بەخۆ دەکرد و دەرسى دادەدان. ئوستاد هەرچى گوتبا دەیانقواستەوه و لاسایى هەلس و کەوتى ئەویان دەکردەوه. رۆژیک دواى نۆیژى بەیانى تەلەبەکانى لە دەورى خۆى کۆکردەوه و پینایى گوت "کۆرەمکانم، ئیمە دەبى بە هانای گوندەکەى خۆمانەوه بچین. لە راستیدا دەبى هەر کەس بۆ و دەستەپینایى ئازادى خۆى تیبکۆش، بەلام خان ئەو باومرەى لاى خەلکا پیکهیناوه، که ئەو زۆر بەهیزه و خەلک ناتوانن بە سەریدا زال بن. ترسى خەلک لە نۆلاف لە پەر سەندندایه و ئەگەر کاریک نەکەین هەموو وەک کۆیلە دەمرین". شاگر دەکانى بە تیکرای دەنگ لە وهلامدا گوتیان، ئیمە هەرچى تۆ بلێى وادەکەین. "تەنانەت ئەگەر بە قیمەتى لە دەستدانى گیانتان تەواو بیت؟؟ ئوستاد لیبانى پرسى. "ژيان چ باخىکی هیه، ئەگەر مرقۆف نەتوانى یارمەتى براکانى خۆى بدات؟" کەسنىک لە شاگر دەکان بە نوینەر ایهتى ئەوانى دى ولامى دا بهوه.

رۆژى پینچەم لە مانگى سى که رۆژى لە دایکبوونى نۆلاف بوو گەیشت، ئەوه تەنیا رۆژ لە تەواوى سأل بوو، که خان بە ناو دیدا دەگەرا. نۆلاف لە کاتیکدا پیاوانى چەکدار دەور میان دابوو بە کەژاوهى زىرینەوه کاتى بەیانى قەسرەکەى بەرمو ناو گوند بەجى هیشت.

لە گوندەکەدا بانگەوازی ئەوه کرابوو، لە کاتى تیبەر بوونى کەژاوهى خاندا، نابى کەس سەرى هەلبێرى و هەموو دەبى کەنۆشى بۆ بەرن.

هیشتا کەژاوه چەند کۆلان لە قەسر دوور نەکەوتبووه، دوور لە چاومروانى هەمووان، کەسنىک بە پێوه لە بەر دەركى مالنیک راوستابوو. قەر اولەکان بە دیتنى کابرا یەکسەر رایانکردى و راکیشى بەر دەم خانیان کرد. خان پرووى تیکرد و لى پرسى: "مەگەر تۆ نازانى دەبى کەنۆش بەرى؟" "بەلى دەزانم، خاوەن شکۆ" "بەلام تۆ ئەو کارەت نەکرد" "نەخیر، من ئەو کارەم نەکرد"

"تۆ دەزانى من دەتوانم بۆ ئەو سەریچى کردنه، سزای مەرگت بەسەردا بسەپینم؟"

"هيوادارم ئەمرى وا بەرموون، خاوەن شکۆ"

نۆلاف چاومروانى ئەو ولامەى نەدەکرد، بەلام و پرووى خۆى نەهینا.

"زۆر باشه. ئیستا که تۆ دەتەوێ بەم شێوهیه بمرى، بەرمهیان جەلاد سەرت لە لەشت جیا دەکاتەوه"

"زۆر سپاس، بەرىز"، بەدەم پیکهینەوه دووقەد لە بەرانبەرىدا نووشتايمه.

هەر لەو دەمدا لە پر لە ناو خەلکەکە کەسنىک دەنگى هەلبێرى "بگورەم، گورەم، تکایه ئەمەر فەرموون قسەیکەم هیه" خان گوتى "لێ گەڕین با قسەیکەى بکات"

"گورەم، تکایه ئیزن بەن، من لە جیاتی ئەو کەسه بکوژن"

"تۆ دەتەوێ لە جیاتی ئەو سەرى خۆت بە فەتەرات بەدى؟"

"بەلى گورەم. تکاتان لیدەکەم، ئیزن بەن! من هەموو کات وەفادار بە ئەمەر و فەرمانى جەنابتان بووم، تکایه ئەو داوايم بەجى بینن."

خان واقى ورمابوو، رووى کردە لاوه حکووم دراومەو پرسى: "ئەوه خزم و کەسى تۆیه؟"

"من ئەو کەسەم لە ژيانم دا نەببینوه و نایناسم. ئیزنى مەدەن لە جیاتی من بکوژى. من هەلەم کردەوه و لە برى ئەوه دەبى سەرى من لیدرى، نه هی ئەو."

"نەخیر خاوەن شکۆ، دەبى هی من لیدرى"

"نهخبر هی من"

"نهخبر، هی من"

"بیبیر نهوه! زور باشه، داوای هرکتان بهجی دینم. سهری هرکتان لیده درئ."

"سپاس، خاوهن شکو، به لام له بهر نهوهی من له پیش نهودا حکووم دراوم، نیزن بفرموون له پیشدا سهری من لیدری"

"نهخبر، گهورم. نهو نیمتیازه وهبر من دهکوهی، له بهر نهوهی من له ژبانمدا له نهمری خاوهن شکو لام نهداوه و سهر پیچیم نهکردوه."

"وست بن نهوه چ باسه؟ نهمر دهکمه هاوکات سهری هر دووکتان بپهرینن. بیگوومان لهم جیهانهدا زیاد له یهک جهلاد دهست دهکوهی بو نهوهی هاوکات سهری هرکتان لیدری." هر قسه که می تهواو بوو له ناکاو که سیک له ناو خه لکه که هوه گوتی: "کهوايه، گهورم منیش دهمهوی ناوم بخریته ناو نهو لیسته هوه"

یهکی تر "منیش گهورم"

"منیش"

نه تنیا له خان، لهی وهز عدا خواش سهری لیده شتیاو.

خانی ستمکار تینه دهگیشیت چ باسه. سهری لی نالوز ببوو. پینج گنجی ساخ و سهلیم داوایان لهو دهکرد سهریان له لهشیان جیاکاته هوه، نه مه بو نهو جیگای باوهرکردن نهو، هر بویه چاوهکانی له سهر یهک دانا بو نهوهی بیر لهو پیشهاته بکاته هوه. نهو بو نهوهی له لای ژیر دهستهکانی نه شکیته هوه و نهوان پنیان وانیهی نهو رووداوه کاری تیکردوه، بهو بریاره گیشیت که پینج جهلاد بو جی بهجیکردنی فرمانه که دیاری بکات. به لام کاتیک چاوهکانی هله پینا سهری کرد نه پینج به لکو بوون به ده کس و پهینا پهینا ژماره میان زیاد دهکات. که نهوهی بینی تهواو شله ژا و زانی جیه جیکردنی نهو کاره له توانای دهسته لاتی نهودا نییه، هر بویه یهک به خوی نه اندی: "جی بهجیکردنی حکوومهکان وهدا دمخری همتا نهوهی دیار بکری کئی کهنگی بکوژری."

که ژاوهی خان له ناو بهر بهر مکنی و پیداکری لاهمکان بو جی بهجیکردنی فرمان، گیشته هوه قهر، نولاف دهسته جی خوی به ژورره که خوی داکرد بو نهوهی چارمیهک بو نهو رووداوه بدوژنه هوه، له ناکاو فکریکی به می شک داهات و به پهله ناردی به دواي که شیش دا. نهو دهی ناگاداری نهو هه لا وهنگامیه بی. هر زور زوو پیره پیایان هینا، خان رووی تیکرد و پرسى: "بوچی خالک له ناو گوند داوا دهکن سهریان له لهشیان جیا بکریته هوه؟"

پیره پیای و لامی نهداوه. "ولام بدهوه"، "من نهمرت پنده کم" "ولام بدهوه"، باش بزانه نهگهر و لام نهدهیه هوه به زهری کهر سهکانی نه شکنجه زمانت دهکمه هوه."

پیره پیای هر چیان کرد دنگی لیه نه هات. خان که وای دیت، رهوانی نه شکنجه خانهی کرد و بردیانه ژیر نه شکنجه هوه. لهو ریگایه شهوه چیان بو نهکرا، هر بویه خان قهر اولهکانی نارد به شوبن شاگردمکانیدا که شاگردمکان گیشتن، لهشی شپری و نه شکنجه کراوی نوستاده که میان بهر چاو کهوت شله ژان. خان لیبانی پرسى: "به چ هویهک نهو پیایانه داوایان دهکرد، بمرن؟" که شیشی پیر به له شیکى نزار و دنگیکی نزمه هوه رووی کرده شاگردمکانی و گوتی "نیزنتان نییه قسه بکن"

خان دهیزانی به هر مه شهی مردن ناتوانی نهو لوانه و مدننگ بینی، هر بویه گوتی: "من گهر مکه خرابترین به لا به سهر نوستاده که تان بینم که تا نهمر و کس له دنیا دا نه دیت، لیه هه دهی له نریکه هوه چاوتان پنییکه هوه. نه پنییکهکانی نهوم لا بدرکینن، پاشان هومووتان دمتوانن برؤن."

"باشه"، یهک له شاگردمکان و لامی داوه.

"بیدننگ به"، پیره پیای به شاگردمکانی کوت.

نولاف گوتی: "بلی بزانه"

"نهگهر نهمر و کس سیک بکوژری... شاگردمکان ناوا دهستی پیکرد"

پیره پیای قسه که می برئ "بیدننگ به، نه تو له عنعت دهکری، نهگهر باخی نه پنییکهکان رانهگری".

خان نیشاره ی دا و پیره پیای وهبر قامچی نه شکنجه گهران کهوت و هر بهوش له هوش چوو.

خان: "دریژه به قسه کانت بده"

"یه کم کس که نهمر و نریک خور ناوا بکوژری، بو همیشه ژبانی همتا هتایی پنده خسرئ و نامرئ"

نولاف، ژبانی همتا هتایی؟ تو درو دهکمی!

"نهوه بهنوسراوه هیه" لاهمه گورج دهست به گیر فانی دادهکات و کتیبیک دهرده هینی و نهو به شهی دمخو پنیته هوه.

"ژبانی همتا هتایی!" خان بیر له ژبانی همتا هتای دهکاته هوه، مهرگ تنیا شتیک بوو که ترسی دمخسته دلی خانی ستمکار هوه. نهوه دهر فمتیکی باش بوو که بتوانی به سهر مهرگدا زال بیت و "ژبانی همتا هتایی" بو خوی مسوگهر بکات. بی نهوهی لپی راهستی، داوای کاغز و جهوهی کرد و بریاری سهر لیدانی خوی نیمزا کرد و داوای کرد به پهله فرمانه که می جیه جی بکری. فرمانه که به پهله به هه مو دهر بار راده گیندرا و بهر له روژ ناوا بوون له ری و ره سیکدا سهری خان له لهشی جیا کرایه هوه و خه لک له دهستی رزگاریان بوو.

تیبینی: گهر مک بوو نه چیر و که به زمانی فارسی هله گهر نیمه هوه، که لام وایه بو نهوان پیوستنره. سهر مرای به فارسی

کردنی به‌شیک و ازم لَهینا و گهرامهوه سهر کور دییه‌که‌ی. هویه‌کشی کی بهرکی ههر دوو زمانه‌که له ناو مَیشک‌مدا بوو. به‌شکم که‌سیکی دی ئه‌و کاره بکات و نوسخه‌ی فارسییه‌که‌ی بگات ده‌ست مه‌لاکانی که‌لاره‌سه‌ر و بی که‌لاره‌ی ده‌سته‌لاتدار له تاران و قوم.